Ч. 26. Львів, середа, дня 2. (15. лютого) 1905. Річник IX.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:

в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . 5 кор
на місяць . . . 1·70 кор

За границею
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків

Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руланових псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Про положенє в Росиї

(×) одержала урядова Vossische Ztg з Москви замітну допись А. Ґеорґія, котру подаємо в цілости задля єї ваги.

Хто сегодня впевняє, пише А. Ґ., що може оглянути і оцінити положенє в Росиї, сему годі вірити. Ніякий політик, дипльомат, письменник або фінансіст не знає дійсно, що там діє ся, а найменше знають про се люди, одвічальні за долю Росиї, іменно цар і єго дорадники, що около них діє ся. Дописуватель розмовляв про положенє в Росиї з усіма сторонництвами, був і в Петербурзї, відвідав представників двору, чиновництва і дневникарства, котрі покликані, чи непокликані виливають на політику, щоби тим способом зібрати материяли до спроможно повного образу. Одначе вислід єго дослідів випав перечно: ніхто не знає, хто править в Росиї, яка засада є міродатна, або яка завтра буде. Виводи, які він подає, вважає отже зовсім підметовими, опертими всеж таки на основі всесторонного помічуваня і на основі згаданих розмов. Супроти сумних вислідів, до яких він доходить, вважав би себе щасливим, наколиб єго погляди показали ся хибними. Примічає однак, що лише раз в своїх виводах доси про політичне положенє Росиї помилив ся, іменно там, де представляв сї відносини в рожевих красках.

Дописуватель сей не хоче розслїджувати питаня, хто нинї править в Росиї. Сеж є зовсім рівнодушно, бо се є злий дух, котрий затемнює від почину управи Олександра III. в Росиї сонце культури. Скажім се кліка. З того часу, як Сьвятополк-Мирский візвав інтеліґенцию в Росиї до довіря супроти правительства, здобула та кліка помалу знов послух у царя. Одначе сей успіх не є єї власною лише заслугою. Навпаки інтеліґенция своєю лихою орґанізациєю, різними промовами і дневникарскими статями і лихо підготовленими студентскими ворохобнями і т. п. скріпила вплив сеї кліки. Одначе признаючи се, не хочу зовсім ослаблювати догору, на який заслугує найвисший керманич управи... Навпаки, походженє з божої милости, яким величає ся самодержець, повинно було довести єго до зрозуміня, де для него самого є пряма дорога в першій лінії. Наколиб він був се зрозумів, був би в дійсности самовладцем щасливо розвиваючого ся народу, а не мечем в руках самолюбної кліки.

Знак єї діяльности в останних часах проявив ся в страшній метутнї крівавій в Петербурзї. Правительство знало про приготовленє безробітя вже тоді, коли того ще не причував ніякий проводир социяльно-революцийного сторонництва. Оно могло отже запобігти сему безробітю, але та кліка не допустила до сего, бо хотїла насилою відстрашити і показати великій масї крестян, що житє батюшки-царя в небезпечности. Тимчасом між робітниками в Петербурзї нікому про се не снило ся, розходило ся лише о громадну виву, котра мала показати цареви, що за інтеліґенциєю стоїть пролетариат. Вилив крови був зовсім злишній, се було каридостойне мордованє.

Безробітє в Москві, Ризї, Варшаві ітп. не є отже вислїдом петербурских подій, як правительство бажалоб се сьвітови доказати.

Всї ті фабричні ворохобні є навпаки одноцільними, в своїх починах давно вже уложеним рухом. Що сей рух так остро виступає в Польщі, не залежить се в першім рядї від політичних, лише від економічних обставин, позаяк всї заводи аж до 75 на 100 застановили продукцию. О много більше, як ті прояви, цікавлять нас наслїдки реакцийної політики, котрі проявляють ся особливо по селах, між вірними цареви крестянами.

Се є річ певна, що крестянин настроєний проти інтеліґенциї. Реакцийні верховладники знали дуже добре настрій народу і вміли се добре вихиснувати. Сей основний настрій опирає ся на давній леґендї про роздїл землї, котрий був царем не раз приказаний, одначе не переведений великими власниками вкупі з чиновництвом. До сих в души народу вилелїяних думок і бажань прибула протягом років социялїстична пропаґанда. Ріжними дорогами входила она на село, головно з підмогою фабричних робітників, що мали свої хати або землю, і таким способом ще були тїсно злучені з крестяньскою громадою. Уявляю собі, що крестянин при своїм тїснім овидї бачить єдине можливе практичне здійсненє социялїстичних ідей в загальнім роздїлї землї. Тимто цїль єго бажань лежить зовсім деинде, як цїль социялїстичних проводирів, іменно на межі єго громади, де починає ся земля великого власника, інтеліґента.

Правительство останних 40 років не вступало на горогу одиноку, котра єдино могла би усмирити жадобу землї, іменно на дорогу народної просьвіти. Навпаки оно все можливе робило, щоби нарід держати в темноті. В многих околицях працює крестяньство серед обставин, які там подають лїтописцї ще з XII ст. Правда, що крестянин не є вже крепаком, але єго доля є ще сумнїйша як крепаків, бо він є орудем і »Kanonenfutter« кліки, коли єму

ДИКА ЗЬВІРИНА

(Freiwild).

Штука в 3 актах *Арт. Шніцлера.*

Перевів для рускої сцени **Йосиф Стадник.**

(Дальше).

РОНШТЕДТ (*пізнав Фоґля*). Алеж так, не ошибаю ся! Се Фоґель! Як ся маєш? Сїдай же біля нас.

ФОҐЕЛЬ. Дуже радо, як тільки вільно. Але я в товаристві. (*Хоче представити Польдого*).

ПОЛЬДІ (*сам представляє ся*). Польді Ґрелїнґер!

РОНШТЕДТ (*дуже чемно*). Ронштедт! (*Сїдають*).

ФОҐЕЛЬ. Я бачив тебе ще на двірци. На довго приїхав?

РОНШТЕДТ. На два або три дни найдовше.

ФОҐЕЛЬ. Шкода, що маєш таку коротку відпустку. Тай моя уже кінчить ся. Пікольо, принеси менї бутилку аляшу. Чекай! Поклони ся красненько паннї Валєрцї і скажи, що се для мене.

ПОЛЬДІ. А для мене шартрез.

ПІКОЛЬО. Зеленої, чи жовтої?

ПОЛЬДІ. Алеж жовтої — бовване!

ФОҐЕЛЬ. Ну, то бодай тих кілька днїв, що разом будемо, мусимо перевести весело, о скілько се в такій дїрі можливе.

КАРИНЬСКИЙ. Щож сьогодня робимо?

ФОҐЕЛЬ. По спектаклю зійдемо ся всї »під короною«.

РОНШТЕДТ. Якто: всї?

ФОҐЕЛЬ. Всї, то єсть в першім рядї ми, і кілька гарних акторочок.

РОНШТЕДТ. Аґ!

ФОҐЕЛЬ. Декотрі нїчого собі. Кажу тобі, забавиш ся знаменито. Не дадуть довго просити ся.. Я говорю до того, що нїби они радо ходять на вечеру... (*Пікольо приносить напитки*). А панну Валєрцю уцїлуй від мене. (*До Ронштедта*). Твоє здоровлє!

РОНШТЕДТ (*пє*). Взаїмно.

КАРИНЬСКИЙ (*до Піколя*). Ще один коняк! (*До Фоґля*). Котріж з тих дам будуть?

ФОҐЕЛЬ. Тоті, що все.

КАРИНЬСКИЙ. А Рідлївна?

ФОҐЕЛЬ. Дай спокій з нею! Що нам прийде з тої дикої кози.

КАРИНЬСКИЙ. Але я хочу, щоби она була. Як раз она!

ФОҐЕЛЬ (*до Ронштедта*). Чуєш? Він все такий: він хоче, але она нї!

КАРИНЬСКИЙ. Але прийде!

РОНШТЕДТ (*з усьмішкою*). А, се певно одинока, котра супротивить ся.

КАРИНЬСКИЙ (*винимає карту, сїдає при столику і пише*).

ФОҐЕЛЬ. Що ти робиш?

КАРИНЬСКИЙ. Побачиш. Пікольо, принеси менї коперту.

ПІКОЛЬО. Сейчас служу. (*Відходить*).

КАРИНЬСКИЙ (*до Фоґля*). Она не грає сьогодня, правда?

ФОҐЕЛЬ. Ти що пишеш?

КАРИНЬСКИЙ. Запрошенє.

ФОҐЕЛЬ. Запрошує єї! А в такім случаю...

КАРИНЬСКИЙ. Хотїв би я справдї знати, чому як раз тота має становити виїмку.

ФОҐЕЛЬ. Твоя правда. Єсли вже дами з театру хотять нам робити трудности, то щож доперва має бути з другими?...

ПІКОЛЬО (*приносить прибори до писаня*).

КАРИНЬСКИЙ. І пощо приносиш менї цїлий склад? (*Бере коперту, вкладає в ню карту*). Се собі забери! Котре то число єї помешканя?

ФОҐЕЛЬ. Но, но, не удавай, що не знаєш. Таж день в день посилаєш їй цьвіти.

КАРИНЬСКИЙ. Дванайцяте, так, дванайцяте!

РОНШТЕДТ. І чомуж ти завзяв ся як раз на тоту, коли маєш такий великий вибір?

КАРИНЬСКИЙ. Так, як раз на тоту! (*Трохи тихше до Ронштедта, з легкою іронїєю*) ...Я инше житє від завтра зачну! Пікольо!

здає ся, що він працює для царя. Для сих темних мас були призначені сї вісти, будьто безробітє викликано анґлїйскими і японьскими грішми. Подібними прикметами визначають ся відозви ґубернаторів і поліцмайстрів з Одеси, Київа, Москви ітп., в котрих сказано ще про робітників, що їх надужито проти царя. Але найвиразнїйше говорить Побєдоносцев, котрий звертає ся в окружнику до крестян і взиває їх, боронити царя і слухати влади! Проти кого мають они боронити царя? Як раз проти ворога кліки, проти вольнодумців, проти всїх »нерусских« і інтеліґентів, котрі хотять гнобити нарід. Кліка приготовляє отже нарід, щоби він трудив ся для реакциї. Сему має повірити в кольонїзацийній области жид, в Московщинї вольнодумний земець. По петербурских подїях можна сю кліку вважати до всего спосібною і ніякий осьвячений Росиянин не перечить, що популярність в дословнім розуміню — остане по сторонї правительства. Але як раз в тім є небезпечність велика для держави і росийскої суспільности.

Дописуватель не припускає, щоби народне повстанє в Росиї могло вибухнути нараз в усїх ґуберніях; кліка має ще за богато противників в ґубернаторах. Так само не думає він, щоби се тепер зараз стало ся. Морози, снїги не сприяють масовій ворохобнї і збіговискам по селах, хоч правительство сему пособляє. Великі віддїли робітників, що мали участь в безробітю, відставляє правительство до родинних сіл. На щож насилає ся на села се неспокійне живло, сї тисячі нуждарів? Не в иншій цїли роблять се верховоди, як щоби нарід розворушити проти інтеліґенциї.

Мимо всего того не можна сподївати ся ворохобнї селян проти інтеліґенциї перед весною. До того прилучають ся економічні чинники, котрі кажуть сподївати ся такої ворохобнї бодай в поодиноких ґуберніях. Передовсїм недостача насїня, гроша на закупно насїня і недостача потрібних робочих рук. Час управи рілї є в Росиї далеко коротше вимірений, як в Нїмеччинї, а розкавалковані ґрунти розкинені на 2—3 милї. Деякі округи перебули 7—8 перемін, селяни не будуть могли управити землї, не буде що збирати. Держава не зможе на час достарчити збіжа, хоч би й було за що. Отже що остає крестянинови, як рабувати? Бо чиж хто думає, що він уже так ослаб, що положить ся умирати?

Наколи цар не заверне і не вдоволить чим скорше домаганям умірковaних ґруп: свободи преси, скликаня собору земцїв, тодї Росия стане видівнею народної ворохобнї, котра затьмить грозу 30-лїтної війни в Нїмеччинї. Ся ворохобня може не здмухне з престола Романовів — але знищить культуру і розвалить росийску державу.

В обороні Василиян

Американьска »Свобода« подає ось яку статю о Плятонїда Філяса:

Дїтям приємно бавити ся в поросї, безрогам приємно валяти ся в гною і болотї, а є люди, котрі в тім мають приємність, як другого обмурають слиною свого брехливого язика. Зле то є очевидно, як такі люди в суспільности множать ся, але безперечно більше зло є, коли такі плюгавцї мають вступ до часописий і за їх посередництвом баламутять і деморалїзують читателїв. Бож то є деморалїзация, коли читачів годує ся сплетнями і плюгавленєм других. Признаємо, що ніяка редакция не є в силї справдити правду всїх своїх дописувателїв і длятого поважні часописи з засади нїколи не приймають дописи, в котрій нарушує ся честь других, боючи ся, щоби не скривдити невинного, а з другої сторони знаючи, що винного не направляє того рода дописъ.

Русини в Америцї не мають дотепер нї одної часописи, котра би тої засади придержувала ся; противно, в кождій більше або менше — але завсїгди — знайдуть ся і лайки і брехнї і напасти.

Менї приходить ся нинї станути в обороні нашого Чина Василияньского і наших місий в Америцї, котрих честь в послїдних часах мало що не в кождім числї »Свободи« якісь людцї несправедливо нарушують і кривдять.

1. І так неправдою є, що Ватилияни в Бразилїї суть противні закладаню шкіл. Противно правдою є, що Василияни, від коли прийшли до Бразилїї, все і всюди заохочують кольонїстів наших до закладаня шкіл на рівнї як будови церков. Василияни лїпше від усїх »Іванкових« і з ним споріднених дописувателїв до »Свободи« знають і знали не від нинї, що Русини заморскі без руских шкіл скорше чи пізнїйше пропали би і для народности і для обряду.

Правдою є лиш те, що Василияни суть противні злим і безбожним школам, злим і безбожним вчителям. Inde ira.

2. Неправдою є, що Василияни противлять ся руским часописям, бож самі ми видаємо рускі письма і книжки і до читаня народ руский заохочуємо. Правдою є лиш се, що Василияни противлять ся і поборюють злі часописи. З того згляду противні суть і »Свободї« кождого разу, коли она по тверезому чи по пяному, сьвідомо чи несьвідомо верзне щонебудь насупротив віри католицкої, або церкви католицкої, або захвалить єреси або апостазию, як социялїзм і Сера фимство канадийске, або як в послїднім своїм числї (50) нарушить честь угодників божих в какатолицкій церкві почитаних. Василияни не суть дїти, аби не вміли розріжнити доброго від злого, а що з уряду сьвященичого мають обовязок і других перед злом остерігати і зло поборювати, проте мусять виступати і будуть всегда з цїлою рішучостю виступати проти кождої такої писанини »Свободи«, що не будує а руйнує віру і католицкі обичаї нашого народу. Inde irae.

3. Неправдою є, що »Василиянин« Кизима, як писала в попереднім числї »Свобода«, приїхав був до Америки, покрутив ся по кольонїях, наговорив дурниць на Джерзі Ситску парохію, і відтак вернув до краю. — В законї нашім Василяньскім нема нїякого сьвященика Кизими, і єсли справдї якийсь Кизима прибув до Америки, чого не маю причини перечити, то се був не Василиянин а сьвященик сьвітский При тій нагодї нехай Редакция »Свободи« прийме до відомости, що і сьвященики: Жолдак, Полївка, Чаплиньский, Ольшевский — не суть Василиянами але сьвящениками сьвітскими. Дехто з них пробував вправдї бути Василиянином, але побачивши, що закон наш для него за тяжкий та полюбивши мірскоє суєтствів, як каже Апостол, волїв вибрати стан сьвітского сьвященика. Їх проте блуди і упадки, єсли які мають, нехай нам анї нашому Чинови нїхто не приписує. В Америцї Василиянами суть під тепер лиш отсї сьвященики: в Бразилїї оо. Хмилевский, Шкирпан і Брюховский, в Канадї же оо. Гура і Крижановский (Вінїпеґ), оо. Строцкий (Prince Albert, Saskatchevan), Дидик і Филипів (Alberta).

4) Непотрібно побоює ся дописуватель в »Свободї« ч. 50 »чия заслуга і хто прийме на себе відвічальність, як церков в Едмонтонї останесь власностию Французів« — Церков стоїть на площи, котра є виключною, повною і від нїкого незалежною власностию Василиян і такою власностию позістане на всегда. Василияни нїколи і нїгде не будовали церков на чужих ґрунтах — не будуть і не потребують сего робити і в Канадї. Та хоч я вже про се і писав, не завадить повторити, що не тілько в Edmonton, але і нїгде в цїлій Канадї Василияни не ставлять і не будуть ставити церков на чужій землї. По щож дописуватель »Свободи« баламутить людий Французами? Василияни не суть нїякою особою одинокою, що не має о нїкого і о нїчо оперти ся. Ми є інституция вже півторатисяча лїт стояча, занадто поважна, щоби потребувала чужим сїраком себе вкривати, досить також обезпечена, щоби аж дописуватель »Свободи« мав побоювати ся за єї довги.

Чому церков посьвячена в честь св. Йосафата? Тому, бо св. Йосафат був Русином і за руску церкву пролив свою св. кров; бо поборював цїле своє житє росийску схізму, боронячи тим самим і нарід руский перед змосковщенєм; бо цїле житє своє так само встоював ся за обряд руский, боронячи тим самим Русинів перед златинщенєм і споляченєм. Розумно?

»Свобода« поміщаючи таку згрдну допись про великого мученика і подвижника за віру і Русь — чи не стає на тій самій почві, що вороги віри і Руси?

Але »горбатого мабуть і могила не напростує«.

Єромонах *Плятонїд Філяс* Ч. С. В. В. Провінциял Чина св. Василия В.

Опозиция при кермі.

Що всяка опозиция, коли прийде до позитивного дїланя, сама стає богато смирнїйшою та умірковaнїйшою — на те знов одним доказом теперішний розвій подій на Угорщинї. Тамошна опозиция розпочала борбу під кошутівским кличем самостійности Угорщини і персональної унїї з Австриєю, та довела до побіди своєї партиї. заледви станула у мети — а вже добровільно резиґнує з великої части своїх жадань і при помочи праси впливає успокоюючо і поміркoвуючо на своє сторонництво.

Орґан Кошута Budapest доносить, що цїсар заявив приклонність узглядннити бажаня, піднесені сторонництвом независимости, а доторкаючі цлової самостійности Угорщини і виборчої реформи. На трудности стрінули тілько бажаня що до військових справ, а то з причини велико-

---

ПІКОЛЬО (*підходить*). Ясний пан прикажуть?

КАРИНЬСКИЙ. Слухай, малий, занесеш тоту карту на улицю Огородову. Розумієш? Поспитаєш, чи панна Рідель дома. Коли так, віддаш се письмо і заждеш на відповідь. Розумієш? А наколиб єї дома не було, лиши письмо і скажи, що прийдеш за годину.

ПІКОЛЬО (*бере письмо і всьміхає ся*).

ФОҐЕЛЬ. А, як усьміхає ся, малий гільтай!

КАРИНЬСКИЙ. Avanti! Avanti! (*Піколько відходить*).

ФОҐЕЛЬ. Щож ти єї написав?

КАРИНЬСКИЙ. Дуже чемно запросив єї на вечеру. Так чемно, немов би запрошував правдиву даму.

ФОҐЕЛЬ (*грозить єму*). Ей, чи ти тільки не написав: »любий ангелику«? По нїм мож всього сподївати ся.

Вихід 19-ий.

ТІЇ, ПАВЛО, др. ВЕЛЬНЕР

(*з лївої, переходять поміж столики, шукають місця. Коли хочуть перейти побіч Кариньского, зачіпає їх Фоґель*).

ФОҐЕЛЬ. А, доктор!

ВЕЛЬНЕР. Добрий вечер панам!

ФОҐЕЛЬ. А деж се? На гулянку?

ВЕЛЬНЕР. О, нї. Де там! Зайшлисьмо на чарку коняку.

ПАВЛО. Осьде є місце. (*Показує на стіл поруч*).

ПОЛЬДІ. Як ся маєш, Павле! (*Павло подає єму руку, підходить до них і представляє ся Ронштедтови*).

ПАВЛО. Павло Ренінґ!

РОНШТЕДТ. Поручник Ронштедт!

ВЕЛЬНЕР (*рівночасно представляєсь*). Доктор Вельнер! (*Кариньский салютує, Вельнер і Павло сїдають при столику побіч*). Ви доперва тепер приїхали?

РОНШТЕДТ. Так, по полудни. Маєте тут гарне положенє.

ВЕЛЬНЕР. Так, дуже гарне, а особливо для того, хто тут не потребує бути.

РОНШТЕДТ. А ви, докторе, мусите тут перебувати?

ВЕЛЬНЕР. Я є тутешним лїкарем купелевим.

ФОҐЕЛЬ. Тямиш, Ронштедт, як се ми послїдними часами бавили ся разом?

РОНШТЕДТ. Тямлю. Було се перед трема роками, в столицї, по перегонах...

ФОҐЕЛЬ. Ага, тодї, коли то Фридрих Анершперт дістав першу нагороду за свого коня.

(*Піколько входить*).

(Дальше буде).

державного становиска монархії. Не належить мати пересадних надій, але також не можна занимати становиска: »або всьо, або нїчо«.

Віденьскі дневники ось як представляють вислїд авдиенциї Кошута у цїсаря:

1. Рішуче відкиненє монархом всїх жадань сторонництва самостійности на військовій области.

2. Дозвіл монарха на цловий розділ межи Австриєю а Угорщиною, однак з услівєм, що сей поділ заведе ся постепенно, щоби не нарушити господарских відносин обох держав. На разї австро-угорска угода правдоподібно буде принята обома парляментами, після чого етапами, постепенно стане заведена цлова границя.

3. Монарх пристав на се, щоби угорский парлямент ухвалив виборчу реформу в демократичнім дусї, (після побіди опозициї і при теперішній виборчій ординациї се не є жадною уступкою специяльно для неї) а в заміну за се палата згодить ся на реформу реґуляміну нарад, однак в кождім разї не в такім далекім обсягу, як реформа Тіси.

4. До керма етапе покликаний коаліцийний кабінет під проводом Юлїя ґр. Андрашого. До сего кабінету Фрачи Кошут вступить на разї як міністер чи зелїзниць, чи торговлї, а потім все таки обійме він презесуру кабінету. Крім сего покличуть до кабінету ґр. Апонїого і ґр. Банфіого та инших визначнїйших провідників скоалїзованої опозициї. Президентом палати послів стане посол сторонництва самостійности Юст.

На військовім поли, як Zeit доносить з Будапешту, Мадяри здобули такий язиковий успіх, що міністер гонведів Нїрі видав розпорядженє до гонведских властий, яке заказує їм кореспондувати з міністерством війни і всякими иншими властями інакше, як тілько на мадярскій мові. Нїмецка кореспонденция буде дозволена на будуче тілько в дуже важних і наглих случаях. Так зі спільним міністерством війни, як з ґенеральним штабом і всїма командами спільної армії буде іти на мадярскій мові і тілько з міністерством австрийскої кравої оборони дальше будуть переписувати ся, як до тепер, по нїмецки. Поза сї уступки, яких наслїдком буде хиба тілько установленє військових переводчиків по командах, в головнім штабі і міністерстві війни — угорска опозиция, в добре зрозумілім власнім інтересї, зрезиґнувала з тих жадань, які задля аґітациї ставила до тепер на першім плянї.

Але і з розділом обох половин держави що до цлової независимости не піде зовсїм так легко, як видає ся, хотяй би на підставі постепенного і повільного переведеня. Таке зірванє цлової злуки — сказав один визначний угорский парляментарист — потягне за собою дальше ідучі консеквенциї, чим припускають загально. Пр. тяжко представати собі злуку спільних консулятів і дипльоматів, виступаючих в інтересї держав, які конкурують зі собою на ріжних полях. Як буде міг в будуччинї міністер заграничних справ заключати з иншими державами торговельні трактати для двох держав, яких інтереси будуть суперечні на богато полях. Засадничо зірванє цлової єдрости є легке, однак в практицї тяжко представити собі єго.

Новинки.

— **Календар.** В середу руско кат. *Стрітенє Господнє*; римо-кат.: Фавстина. — В четвер: руско-кат. Симеона, Анни; римо-кат.: Юлїяна, Іван. — В пятницю: руско-кат.: Ізидора; римо-кат.: Констанциї.

— **Концерт в честь Шевченка у Львові.** Читальня »Просьвіти« на личаківскім передмістю устроює в недїлю дня 19 лютого с. р. в салї тов-а »Gwiazda« народний концерт в память 44. роковин смерти Тараса Шевченка. Точну проґраму, в яку входять хори мішані, діточі, соля на фортепян, цитру і скрипку, оголосить ся пізнїйше. Білєти на сей концерт мож буде набути від середи в »Сокільскім Базарі« а в недїлю вечером при касї. Цїни місць: крісла першорядні 1 К 20 с, другорядні 80 с, партер стоячий 30 с. — Подаючи сю вістку до відома нашій публицї, сподїємось, що вона численно своєю участию в тім концертї докаже свою симпатию для одної з наших наймолодших, людових орґанїзаций львівских. — *Видїл Читальнї.*

— **Аматорске представленє** учеників академічної ґімназиї у Львові, виставлене вчера в салї »Gwiazda« виключно для учеників ґімназиї, перейшло всї очікуваня всїх, що брали в нїм участь, чи то як видцї, чи яко виконавцї. Професорске тїло явило ся in gremio з дир. Харкевичом на чолї і заняло два перші ряди фотелїв, а дальше мундурки, мундурки в безчисленній масї. Можна сьміло сказати, що єще нїколи саля »Ґвязди« не містила нараз такого величезного числа осіб. Не менше вісьмох соток хлопаків набило щільно салю, щоби приглянути ся грецкій траґедиї Софоклевого »Едіпа«, яку їм доводить ся пізнати тілько з мертвої книжки, з випрацьованого в потї чола шкільного перекладу. І справдї пластичними, живими образами олицетворила ся давна грецка минувшина на сценї, бо і декорациї, мальовані одним з артистів-учеників, були вельми вдатні і вірні, і костюми, ориґінально виконані за приводом самих же учеників, а передовсїм знамените виголошенє і гра аматорів — все то зложило ся на гарну, викінчену, одушевляючу цїлість. Цїла авдиторія слїдила розвиток акциї і гру аматорів з найбільшим заінтересованєм, віднесла дуже приємне вражінє і висказувала ся з найбільшим признанєм для трудолюбних орґанїзаторів і талановитих виконавців сего представленя. В веду доброго успіху представленя дирекция ґімназиї призволила на єго публичне повторенє, тож »Король Едіп« буде другий раз представлений в пятницю д. 17. с м. о год. 7. вечером.

— **Огородниче заведенє д-ра Гр. Величка**, якого анонс містимо в нинїшнім числї, є першим у нас заведенєм сего рода і може мати велике господарске значінє задля поліпшеня управи всякої огородовини, цьвітів, а також і садовини. Др. Величко яко фаховий огородник з довголїтною практикою, взяв ся рационально до сего дїла і подїлив своє заведенє на дві части: купецкий склад насїня і огородниче заведенє для всяких росад, щеп і т. д Насїнний склад буде у Львові, огородниче заведенє в селї Скнилові під Львовом. Насїня походять з найлїпших ерфуртских заведень огородничих, з якими не можуть рівнати ся всякі инші продуценти насїня, не розпоряджаючі тими средствами і довголїтною умїстою практикою. А добре звісно, насїнє — се перше услівє доброго збору. Перше, та не одиноке, бо і найлїпше насїнє треба відповідно управити, щоби оно прозябло і розвинуло ся як слїд. Та і про се подумав др Величко і видав брошуру про огородництво, в якій ясно і коротко а докладно виложений спосіб управи ярин та зїля. В сей спосіб справдї нове заведенє може спровадити зворотний напрям в управі огородовини в нашім краю, коли тілько суспільність належно зрозуміє і підопре змаганя в тім напрямі. Тому витаємо зі широю радостию повстанє сего підприємства задля красної управи землї-матери, і желаємо єму як найкрасшого розвитку і успіхів.

— **Бібліотека Наук. Товариства ім. Шевченка** отворена до дальшого зарядженя в понедїлок, середу і суботу від год. 4—6 по полудни. Заряд бібліотеки взиває всїх, що держать у себе книжки, щоби їх безпроволочно звернули. На разї будуть могли користати з книжок бібліотеки лише ті люди, що потребують їх для наукових праць.

— **Соколицї й Соколи Покутя!** Містимо присланий нам з Коломиї поклик до вас: Як вам вже відомо, ладить тов. »Родина« в Коломиї на сей четвер (16/2 2905) великі японьскі вечерницї. Комітет доложив всїх старань, щоб они випали стилево і як найвеличавійше. Він спровадив прямо з Токіо ориґінальні карнети з японьскими малюнками, безлїч барвистих лямпіонів, не меншу безлїч японьских вахлярів і — новість, новість! — ориґінальне шатро японьске. Поза тим комітет старанно виполов всяке хабазє в родї японьскої »пе-труш-кі« і »хрі-на-кі«, так що бояти ся поколеня тим бадилєм не потребує нїхто. Тож коли з вежі ратуша покутскої столицї прогомонить остатний удар осьмої години вечера, почне ся в великій салї »Народного Дому« при звуках музики, при сьвітлї лямпіонів, довгий цьвітистий похід по забутє, по втїху і щастє, по забутє найцїнїйших твердинь у сьвітї — серць дївочих. І посипляють ся рісно цьвіти, заяснїють на хоробрих грудях ордери »pour la marité«. А музика не вгаваючи щебетати ме до тої хвилї, поки на золотї льва на вежі »Народного Дому« не заяснїють лучі поранкового сонця. Чистий дохід призначений на »Народний Дім«. Стрій для пань вечерковий або народний, для панів візитовий.

— **З Тернополя** пишуть нам: В недїлю дня 19 с. м. устроює »Руска Бесїда« в Тернополи в сали Міщаньского Брацтва великий вечерок з танцями. Початок о год. 9. вечер. Стрій для пань візитовий, для панів балевий. Вступ лише за запрошенями від особи 3 К Хто би через похибку запрошеня не одержав, зволить звернути ся до »Рускої Бесїди« в Тернополи. Комітет подбав про все, аби вечерок вдоволив всїх гостий. Танечників будуть леґіони, так, що всї панночки будуть бавити ся, хочби приїхали всї з цїлого Поділя. Військова музика, електрично осьвітлена і богато декорована саля упримнять вечер, а гарні карнети будуть милим спомином для пань. Належить отже надїяти ся численних гостий навіть з дальших сторін.

— **Затвердженє вибору.** Цїсар затвердив вибори Кароля Соботи на презеса повітової ради в Калуши, Стефана Созаньского на презеса а о. Григория Василькевича на заступника презеса повітової ради в Старім Самборі, Адама Третера на презеса а Стан. Вибрановского на заступника презеса повітової ради в Перемишлянах.

— **Іменованя.** Висший суд краєвий в Кракові іменував авскультантами отсих судових практикантів: Теофіла Костецкого, д-ра Евгена Фавста, Стан. Дзянотту, Кар. Конопацкого, Евгена Подобиньского і Людв. Оцеткевича.

— **Подяка.** Видїл філії Руского Товариства педаґоґічного в Станиславові складає отсим найсердечнїйшу подяку Єго Преосьвященьству д-рови Григориєви Хомишинови, Владицї станиславівскому, за щедрий дар 200 К на бурсу того товариства. За Видїл: *Пр. Рибчук*, голова. *Ів. Соболь*, писар.

— **Страйк в Галичинї.** В Кентах, хшанівского повіта, застрайкували дня 9. с. м. ямарі в копальни оловяної руди, змішаної з ґальманом і сріблом. Копальня належить до пруского мілїярдера Юрия Блєхе. В нїй працює 500 робітників серед тяжких обставин, бо при копаню руди мусить робітник стояти в водї. Аби удержати спокій в містї, спроваджено до Кент жандармерию.

— **Конкурс.** Греко-кат. митрополича Капітула розписує конкурс на посаду управителя хору при архікатедр. церкві св. В. М. Юрия з речинцем до 1. марта 1905. Убігаючі ся о тую посаду мають внести до митроп. Капітули поданє заосмотрене отсими залучниками: сьвідоцтвом крещеня, сьвідоцтвами шкільними і кваліфікацийним (зложеного іспиту дяківского), сьвідоцтвом поведеня дотичного уряду парохіяльного, де займає посаду і коротким начерком перебігу свого житя (т. з. curriculum vitae) і докладним поданєм своєї адреси.

— **З перемиской епархії.** До канонїчної інституциї завізвані: Теофіль Кліш на Рябе, Іван Ковайский на Ванів, Евген Омеляньский на Бутини, Вас. Мокрицкий на Березку, Гр. Тимчишин на Кропильники, Ілярий Тупа на Чорну, Мих. Татомир на Кавско. — Орд відпоручником до окружної ради шкільної в Чесанові іменований Северин Метелля парох в Люблинци на місце увільненого на власну просьбу від сего обовязку о. Мих. Кокуревича, пароха в Біґалях. — Правительство продовжило на дальший оден рік платню з фонда рел. для сотрудника в Більчи дол.

— **Дрібні вісти.** З весною перенесе ся один баталїон 15. п. п. зі Львова до Мостів вел., а один баталїон 24. п. п. з Коломиї до Залїщик; відділ 30. п. п. осяде в Раві рускій яко т. зв. Wachd-tachment. — Фальшиві реньскі (2 К) появили ся у Львові. Пізнати їх по звуцї і неточно виконанім написи на берегах Viribus unitis. Одного такого реньского хотїв розміняти жовнїр в шинку при ул. Курковій. А коли жид звернув увагу, що гріш фальшивий, жовнїр лишив фляшку на горівку і реньского, а сам утїк. — Слухачі львівскої академії ветеринариї виїздили онодї до Пустомит оглядати стайню расових коней п. Вайдера, де є около 300 штук коней.— До евангелицкого костела у Львові дістали ся вчера в ночи злодії і розбили 5 пушок з грішми. Позавчера влїзли злодії до синаґоґи при ул. Боімів у Львові і вкрали з пушки 30 К.—Посадником м. Дрогобича вибрано одноголосно п. Івана Невядомского, промисловця. — Онодїшний мороз на Рівієрі виморозив всї цьвіти, а що живі цьвіти спроваджувано звідтам також до Львова, тому они тепер подорожіли.

— **Для бідного ученика** на чесне прислали дальше: ВПов. Анїзия Цеґельска з Камінки струм. 2 К; ВПов. Ольга Левицка з Винник 4 К; ВПов. о. Л. Бачиньский з Должанки 4 К. Разом доси є 23 К.

Всячина.

— **Поступ.** В однім селї, снятиньского повіта, кілька господарів зложили ся і купили собі децимальну вагу. Они вивідують ся крім того перед кождим більшим ярмарком, як стоїть курс всякої продажі, почому фунт живого мяса безрог, волів, як продає ся збіже і т. п. Перед ярмарком важить кождий свою штуку, обчисляє її вартість і від неї не відступить. Они не ставлять нїколи сьмішно великої цїни і відтак не бентежать ся. І так з кождою річию. А всї инші господарі, що не належать до їх спілки, за малий гріш 2 або 4 сотики або й дармо можуть собі уживати ваги і ще порадити ся, як стоїть курс. Таким чином нїхто з ним не йде неприготований і не наражає ся на те, щоби всякі купчики вчили єго розуму. На такий спосіб повинні взяти ся всї наші люди. Чейже то для їх власного хісна. А річ прецїнь не тяжка і недорога, а скілько разів може стати ся в пригодї.

— **Туртури в XX. столїтю.** Як доносить одна угорска часопись, арештував недавно баярский жандарм одного 49-лїтного ремісника із Вая-Сент-

Іштван, Стефана Вереша. Єго обвинуватили за незначний проступок, до якого він одначе не хотів у слідстві признати ся. Тоді жандарми кинули єго скованого на землю стали єго бити й доптати своїми важкими чобітьми так довго аж втратив сьвідомість. Пів мертвого занесено єго домів, де мав ще лиш тілько сили, що розповів те, що з ним діяло ся. На другий день Вереш помер. Обдукция виказала, що нещасного катовано на смерть. Проти жандарма заряджено строге слідство.

— **Помпеяньскі розкопи**. У Помпеї, яке щораз більше відкопують зпід твердої поволоки Везувієвої ляви, відкопано і зреконструовано сими днями при via Strabona старинну будівлю, що своєю величавостию перевисшує навіть палату Ветіїв. У перістілю находять ся чудові фрески на основі Гомерових переказів. Удало ся перетворити також і город із найбільшими подробицями.

Посмертні † оповістки.

— **Михайлина Насальска**, жінка пароха в Яворові на Малім передмістю, упокоїла ся дня 12. с. м. в 48. році житя. В. І. п.!

Телеґрам

з дня 14. лютого.

Відень. На нинїшнім засїданю палати послів по відчитаню впливів приступлено до дальшої буджетової дискусиї. Промовляли пос. Гаґенгофер (з катол. центра), п. Прашек (ческий аґрарник) і п. Кінк (пост. нїм.).

Нїмецка партия людова ухвалила порозуміти ся нинї з иншими сторонництвами нїмецкими і поставити в палатї нагляче внесенє в справі подій на Угорщинї і зміненої наслїдком того ситуациї.

Відень. Die Zeit доносить, що в польскім Королївстві погибло підчас розрухів 1.600 осіб, а ранених є около 6.000 осіб.

Берлїн. Local Anzeiger доносить, що Росия купила від чілїйскої републики 7 воєнних суден, які мають получити ся з фльотою Рождественьского.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клїніки львівского унїверс., б. лікар клїніки проф. Ляйдена в Берлинї

пординує у внутрішних недугах від 3—5 попол.

ул. Академічна ч. 26. (мезанїн).

ОКУЛЇСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківскій ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 16. лютого 1905.

Нова сензацийна проґрама.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В недїлї і сьвята 2 представленя о 4. год. попол. і о 8. год вечером, Що пятницї **High-Life** представленє. Білєти вчаснїйше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білєтом на фотелї, льожі і І-рядні крісла можна їхати даром на представленє омнїбусами Кольосею, які ждуть коло Віденьскої каварнї.

„РУСКА ХАТА“

ілюстрована часопись лїтератури, штуки і сучасного житя

виходить кождого 5. і 20. в місяци в обємі 2 до 3 аркушів друку. Передплата на цїлий рік виносить 12 К. —

Адрес адміністрациї: **Львів, Бляхарска ч. 8.**

Др. Величко Григорий.

ПЕРШЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЄ НАСІННО-ОГОРОДНИЧЕ.

Насіня ярин, цвітів, господарскі і т. д. з перворядної фірми ерфуртскої.

ЛЬВІВ, Личаківска 24.

Росада ярин, цьвітів, трускавок і т. д. Корчі. Дерева. Рожі. Цибульки цьвітів.

Заведенє огородниче в Скнилові (під Львовом), п Кульпарків.

Все як найлїпшої якости що до добору ґатунків і сили кільченя.

Всякі замовленя виконує ся як найточнїйше і найшвидше.

За певну і добру льокацію

поручаємо:

4½% листи гіпотечні

4% листи гіпотечні

5% листи гіпотечні преміовані

4% листи Товариства кредитового земского

4% і 4½% листи Банку краєвого

4% позичку краєву

4% облїґациї пропінацийні і всїлякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнїйшім курсї деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал акц.

БАНКУ

Гіпотечного

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від І. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-европейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
4·00	з Кракова, Берлина, Відня, Праги Хирова	5·20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/7—31/8), Сучави
5·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/6—30/9 вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе (1/5—30/9 вкл.)	6·30	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7·30	з Рави рускої, Сокаля	6·45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7·40	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів	6·50	до Яворова
7·45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8·25	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8·00	з Самбора, Хирова		
8·10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	8·35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенцїма
8·20	з Яворова	9·10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8·55	з Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	9·25	до Самбора, Хирова
		10·35	до Тернополя, Потутор
10·02	з Стрия, Борислава	10·45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселиці
10·20	з Ряшева, Любачева	10·50	до Белзця, Сокаля, Любачева
11·25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1·55	посп. до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1·10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава		
1·30	посп. з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Синока, Хирова	2·45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижниці, Керезмезе
1·40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша Заліщик, Кіцманя, Новоселиці (через Жучку), Вижниці	2·55	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Закопаного
2·30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3·05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлї від 15/6—30/9 вкл.), Сколього (1/5—30/9 вкл.), Ходорова, Калуша
4·35	з Стрия, Хирова, Тухлї (15/6—30/9), Сколього (1/5—30/9)	3·30	до Ряшева, Любачева, Хирова.
4·45	з Яворова	3·40	до Самбора, Хирова
5·03	з Сокаля, Белзця, Любачева	5·48	до Яворова
5·30	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Івана пустого, Скали, Копичинець	5·55	до Коломиї, Жидачева
5·40	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Осьвенцїма	6·20	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча.
5·50	з Іцкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави	6·40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
3·40	посп. з Кракова, Відня, Берлина, Праги, Івонича	7·05	до Рави рускої, Сокаля
9·10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, Жидачева (1/5—30/9) Гусятина, Керезмезе, Калуша,	9·00	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
9·50	з Кракова, Відня, Берлина, Вроцлава, Варшави, Праги, Осьвенцїма, Хирова	10·05	до Перемишля (1/5—30/9 вкл.), Хирова, Н. Загіра
10·00	з Самбора, Хирова, Синока, Ясла	10·42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятина	10·55	до Кракова Відня, Вроцлава, Праги
10·40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,	11·00	до Підволочиск. Бродів, Копичинець. Грималова Івана пуст., Скали, Гусятина, Потутор
12·20	посп. з Іцкан, Яс, Царгороди, Жидачева, Заліщик	11·05	до Стрия
2·31	посп. з Кракова, Берлина, Варшави, Відня, Праги	11·10	до Рави рускої, Любачева (що недїлї)
3·25	з Тернополя, Брок великих, Грималова	12·45	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
	на дворець „Підзамче“	2·51	посп. до Іцкан, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/5—30/9), Сучави, Кіцманя
7·20	з Підволочиск, Одеси, Київа і Бродів	4·10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлина, Праги, Пешту, Самбора, Синока, Осьвенцїма
2·15	посп. з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова		**з двірця „Підзамче“**
5·06	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	6·43	до Підволочиск. Бродів, Київа, Одеси, Копичинець. Гусятина, Чорткова
		10·52	до Тернополя, Потутор
		2·09	посп. Підволочиск. Бродів. Київа, Одеси. Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Івана пуст
10·02	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина	9·21	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
3·01	з Тернополя, Брок великих, Грималова	11·24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6·42, 7·30 рано, 11·45 перед полуд. 3·00, 4·30 і 5·43 пополудни. 7·54 і 8·59 вечером. (до 11/9 вкл.)

з Янова 8·20 рано, 1·16, 4·45 попол., 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.). 10·0 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята.

зі Щирця 9·35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

з Любіня вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5·48 рано, 9·30 і 10·50 передполудн., 1·05, 3·45 і 5·05 попол., 7·05 і 8·04 веч. від 8/5 до 11/9 вкл., 11·10 в ночи (що недїлї).

до Янова 6·0 рано. 9·15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1·35 попол. (від 1/5 до 31/8 в недїлї і сьвята), 3·18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 пополудни.

до Щирця 1·45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

до Любіня вел. 2·15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і сьвят.)

ЗАМІТКА: Час середно-европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут. а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12. год. 36 мін. часу львівского. — Нічні години від 6 вечер до 5·53 рано обведено рамками. — В місті продає білєти звичайні аґенциї часописий Й. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана 9. від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) удїлає поясненє в справах зелїзничих, продає білєти всякого рода і розклади їзди. в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в недїлї і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.

Видає і відповідає за редакцию: **Лев Лопатиньский.**

З друкарнї В. А. Шийковского.